

ผนวก ก

จดหมายขอเก็บข้อมูล

- สำเนา -

ที่ ศธ 0516.16 / 171

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ท่าพระจันทร์ กทม. 10200

24 มกราคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลผู้ป่วยจิตเวชที่ถูกกล่อมขังในชุมชน จังหวัดขอนแก่น

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น

ด้วยนางสาวนริศรา ฉัพพรรณรังษี นักศึกษาปริญญาโท หมวดวิชาปฏิบัติงานตรง คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง เจตคติของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยวิธีการกล่อมขัง ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินงาน ของนักศึกษา

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลผู้ป่วย จิตเวชที่ถูกกล่อมขังในชุมชน จังหวัดขอนแก่น

คณะสังคมสงเคราะห์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ เจ้าหน้าที่ของท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. กิติพัฒน์ นนทบุรีมะตุลย์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมวิจัยในการตอบแบบสอบถาม

ดิฉัน นางสาวนริศรา จัพพรรณรังษี นักศึกษาปริญญาโท คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยจิตเวช ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและความรู้ ความเข้าใจในวิธีการดูแลผู้ป่วยจิตเวชของสมาชิกในครอบครัวที่ดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบไปด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคทางจิตเวชและอาการของโรคทางจิตเวช

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อผู้ป่วยจิตเวช และการดูแลด้วยวิธีการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในวิธีการดูแลผู้ป่วยจิตเวช

การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะไม่มีถูกหรือผิด ท่านมีสิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธ การเข้าร่วมวิจัย โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น อีกทั้งการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามความสมัครใจของท่าน และข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และนำมาใช้เฉพาะการศึกษาวิจัยเท่านั้น

นางสาวนริศรา จัพพรรณรังษี

นักศึกษานิพนธ์ปริญญาโท คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

สำหรับผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช

ข้าพเจ้าได้รับการชี้แจงตามรายละเอียดข้างต้นและมีความเข้าใจดีทุกประการ ข้าพเจ้ายินดีและเต็มใจที่จะเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

แบบสอบถาม

เรื่อง เจตคติของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยวิธีการล่ามขัง
ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นผู้ดูแลและมีความใกล้ชิดกับผู้ป่วยมากที่สุด
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติ และความรู้ความเข้าใจในวิธีการดูแลผู้ป่วยจิตเวชของสมาชิกในครอบครัวที่ดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยวิธีการล่ามขัง
3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช
 - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคทางจิตเวชและอาการของโรคทางจิตเวช
 - ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อผู้ป่วยจิตเวช และการดูแลด้วยวิธีการล่ามขัง
 - ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในวิธีการดูแลผู้ป่วยจิตเวช

แบบสอบถาม

เรื่อง เจตคติของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยวิธีการล่ามช้าง
ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....ปี

3. การศึกษา

() ไม่เคยเรียนหนังสือ () อนุปริญญา , ปวส.

() ประถมศึกษา () ปริญญาตรี

() มัธยมศึกษาตอนต้น () สูงกว่าปริญญาตรี

() มัธยมศึกษาตอนปลาย , ปวช.

4. อาชีพ

() นักเรียนนักศึกษา () แม่บ้าน พ่อบ้าน

() รับราชการ () รัฐวิสาหกิจ

() ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว () รับจ้างทั่วไป

() เกษตรกรรม () พนักงานบริษัท

() อื่น ๆ ระบุ.....

5. รายได้.....บาทต่อเดือน

6. ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยจิตเวช

() บิดา มารดา

() สามี ภรรยา

() บุตร

() พี่น้อง

() ญาติ ระบุ.....

7. ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยวิธีการล่ำมซัง.....ปี

8. สถานภาพการล่ำมซัง

- () ผู้ป่วยจิตเวทยังคงถูกล่ำมซัง
- () ผู้ป่วยจิตเวชได้รับการปลดปล่อยบ้างเป็นบางเวลา
- () ผู้ป่วยจิตเวชได้รับการปลดปล่อยแล้ว

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคทางจิตเวชและอาการของโรคทางจิตเวช

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่า ถูกต้องเหมาะสมที่สุด

ข้อ	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1.	สาเหตุของโรคทางจิตเวชสามารถเกิดได้จากพันธุกรรมและสารเคมีในสมอง		
2.	โรคทางจิตเวชมีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทจะส่งผลให้ผู้ป่วยแสดงพฤติกรรม ความคิดและอารมณ์แตกต่างกันออกไป		
3.	ผู้ป่วยโรคทางจิตเวชควรหลีกเลี่ยงสารเสพติดทุกชนิด		
4.	โรคทางจิตเวชเป็นโรคที่สามารถรักษาให้หายได้		
5.	โรคทางจิตเวชจะส่งผลต่อความถดถอยทางด้านศักยภาพ ความสามารถ สถิติปัญญา ความคิดของผู้ป่วย		
6.	การรับประทานยาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการควบคุมอาการของโรค		
7.	เมื่อขาดการรับประทานยาจะทำให้เกิดอาการกำเริบ		
8.	หากได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้อง จะทำให้อาการทุเลาและสงบลง		
9.	ผู้ป่วยควรได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง		
10.	เมื่ออาการทางจิตทุเลาลง ผู้ป่วยสามารถกลับมาดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข		

ส่วนที่ 3 เจตคติต่อผู้ป่วยจิตเวชและการดูแลด้วยวิธีการล้ามซัง

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับ
ความเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ความคิด ความรู้สึกต่อผู้ป่วยจิตเวช					
2.	ความถดถอยทางด้านศักยภาพ ความสามารถของผู้ป่วยโรคจิต สามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้					
3.	ผู้ป่วยโรคจิตเป็นบุคคลหนึ่งที่มีคุณค่า สามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นและสังคมได้					
4.	ผู้ป่วยโรคจิตสามารถประกอบการทำงานได้ดี เทียบเท่ากับบุคคลปกติทั่วไป					
5.	พฤติกรรมก้าวร้าว เอะอะอาละวาด เกิดจากภาวะการเจ็บป่วยของโรค ไม่ได้เกิดจากการแกล้งทำหรือการเรียกร้องความสนใจของผู้ป่วย					
6.	ผู้ป่วยโรคจิตไม่น่ากลัวและอันตรายอย่างที่คนในสังคมหวาดกลัว					
7.	ผู้ป่วยโรคจิตเป็นบุคคลที่น่าเห็นอกเห็นใจ ควรได้รับการดูแลด้วยความรักและการเอาใจใส่เป็นอย่างดี					
8.	หากผู้ป่วยโรคจิตได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านร่างกาย ความคิด สติปัญญา ผู้ป่วยก็จะสามารถดูแลตนเองได้					
9.	เมื่อผู้ป่วยได้รับการบำบัดฟื้นฟูอย่างถูกวิธี จะทำให้ศักยภาพ ความสามารถที่ถดถอยกลับคืนสู่ภาวะปกติ					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	การดูแลจากครอบครัวอย่างใกล้ชิดจะทำให้ผู้ป่วยไม่ไปสร้างความเดือดร้อนหรือความวุ่นวายให้กับผู้อื่น					
10.	เมื่อผู้ป่วยได้รับการบำบัดรักษาจนอาการดีขึ้นผู้ป่วยจะสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข					
1.	<u>ความคิด</u> <u>ความรู้สึกต่อการดูแลด้วยวิธีการล่ำมซัง</u> การล่ำมซังผู้ป่วยโรคจิต เป็นการลดภาระในการดูแลของสมาชิกในครอบครัว					
2.	ท่านคิดว่าการรักษาผู้ป่วยเป็นการเสียเวลาเสียค่าใช้จ่ายไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงดูแลด้วยการล่ำมซัง					
3.	ท่านไม่ต้องการได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้ป่วย จึงจำเป็นต้องล่ำมซัง					
4.	ท่านเกรงว่าผู้ป่วยจะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น จึงต้องทำการล่ำมซัง					
5.	ท่านมีความหวาดกลัว เวลาที่ผู้ป่วยมีอาการกำเริบ จึงจำเป็นต้องล่ำมซัง					
6.	ท่านคิดว่าการล่ำมซังจะทำให้ผู้ป่วยอาการสงบลง					
7.	ท่านรู้สึกท้อแท้กับการรักษาผู้ป่วย จึงตัดสินใจดูแลผู้ป่วยด้วยการล่ำมซัง					
8.	ท่านล่ำมซังเพราะรู้สึกอับอาย ต้องการปกปิดไม่ให้คนในชุมชนรับรู้					
9.	ท่านกลัวถูกสังคมรังเกียจ จึงจำเป็นต้องล่ำมซังผู้ป่วย					
10.	ท่านคิดว่าการดูแลผู้ป่วยเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงตัดสินใจดูแลผู้ป่วยด้วยการล่ำมซัง					

ส่วนที่ 4 ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการดูแลผู้ป่วยจิตเวช

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับ
ความเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	การสร้างสัมพันธภาพต่อผู้ป่วยจิตเวช ท่านคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ป่วย อย่างใกล้ชิด เพื่อทราบถึงความต้องการหรือ ปัญหาของผู้ป่วย					
2.	ท่านให้ความสำคัญกับผู้ป่วยเท่าเทียมสมาชิกคน อื่น ๆ ในครอบครัว					
3.	ท่านเป็นตัวกลางคอยเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ป่วยกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อไม่ให้ผู้ป่วยรู้สึก แปลกแยก					
4.	เมื่อผู้ป่วยเกิดความไม่สบายใจ สามารถรับฟังและ ให้คำปรึกษาได้ตลอดเวลา					
5.	มีการเสริมสร้างกำลังใจให้ผู้ป่วยเสมอ เมื่อยามที่ ผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง					
6.	เมื่อผู้ป่วยกระทำความผิดจะมีการพูดคุยด้วย เหตุผลมากกว่าอารมณ์					
7.	มีการให้อภัยทุกครั้งเมื่อผู้ป่วยกระทำความผิด					
8.	มีการสื่อสาร พูดคุยกับผู้ป่วยเท่าเทียมกับสมาชิก ในครอบครัว					
9.	มีการสื่อสาร พูดคุยหยอกล้อกับผู้ป่วยเพื่อให้ ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย					
10.	มีการสื่อสาร พูดคุยกับผู้ป่วยอย่างสุภาพ					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	<u>การเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยจิตเวชได้มีส่วนร่วมภายในครอบครัว</u> ไว้วางใจและเชื่อมั่นต่องานที่ผู้ป่วยช่วยภายในครอบครัว					
2.	ผู้ป่วยมีอิสระในการคิดและตัดสินใจในเรื่องส่วนตัวของตน					
3.	เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว					
4.	เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยสามารถช่วยงานภายในครอบครัวได้					
5.	กล่าวคำชมเชยและยกย่องต่องานที่ผู้ป่วยช่วยภายในครอบครัว เพื่อให้ผู้ป่วยมีกำลังใจในการพัฒนาตนเอง					
1.	<u>การพัฒนา</u> ฝึกฝนให้ผู้ป่วยจิตเวชช่วยเหลือตนเอง ฝึกฝนให้ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง					
2.	ฝึกฝนให้ผู้ป่วยสามารถรับประทานยาตามเวลาได้ด้วยตนเอง					
3.	ฝึกฝนให้ผู้ป่วยเรียนรู้การควบคุมอารมณ์ พฤติกรรม ความต้องการของตนเอง					
4.	พัฒนา ฝึกฝนให้ผู้ป่วยเรียนรู้การทำงานอดิเรก อันเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
5.	มีการสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้ป่วยประกอบอาชีพตามที่ผู้ป่วยถนัด					
6.	ฝึกฝนให้ผู้ป่วยเรียนรู้การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการตัดสินใจด้วยตนเอง					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.	ฝึกฝนให้ผู้ป่วยรู้จักการอดทนและไม่ทำตามความต้องการของตนเองมากเกินไป					
8.	พัฒนา ฝึกฝนให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองตามลำพังได้อย่างปลอดภัย ในกรณีที่ต้องรอบคระวังไม่สามารถดูแลได้ตลอดเวลา					
1.	<u>การปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์</u> ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ ในการดูแลผู้ป่วยอย่างเคร่งครัด					
2.	ขอคำแนะนำจากแพทย์ เมื่อพบปัญหาในการดูแลผู้ป่วย					
3.	เมื่อผู้ป่วยมีปัญหาด้านอาการของโรคหรือการแพ้ยา จะพาผู้ป่วยไปพบแพทย์ในทันที					
4.	มาพบแพทย์ตามกำหนดเวลานัดทุกครั้ง					
5.	ไม่หยุดยาเอง จะหยุดยาเมื่อได้รับการสั่งจากแพทย์					
1.	<u>การปฏิบัติตามคำแนะนำของนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</u> ปฏิบัติตามคำแนะนำของนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในการดูแลผู้ป่วยอย่างเคร่งครัด					
2.	ขอคำแนะนำจากนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เมื่อพบปัญหาในการดูแลผู้ป่วย					